

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
נזיר-שלשה מינין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הוא מיבעי ליה: לעולם אינו נזיר עד שיזיר מכולן.	אמר לך: [ר"ש]										!	◇	לה.
כל רביעיות שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור, חוץ מרביעית שבנזיר, שהרי אמרה תורה משרת.	רבי אבהו א"ר אלעזר:										■	◇	לה.
מאי איכא בין ר' יוחנן לר' אלעזר?											^		לה.
איכא בינייהו, דר' יוחנן מרבי אפ"ל אוכלין, ור"א - משקין אין, מידי אחרינא לא.											!	◇	לה.
עשר רביעיות הן	רבי אלעזר:										■	◇	לה.
ונקיט רב כהנא בידיה חמש סומקתא וחמש חיורתא.											■		לה.
חמש סומקתא: נזיר, ועושה פסח, שהורו, במקדש, ומתו.											■	◇	לה.
נזיר											■		לה.
רביעית יין לנזיר.											■		לה.
עושה פסח											■		לה.
ארבע כוסות הללו, צריך שיהא בהן כדי רביעית.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:										■		לה.
שהורו											■		לה.
שתה רביעית יין אל יורה.											■		לה.
במקדש											■		לה.
שתה רביעית יין ונכנס למקדש, חייב מיתה.											■		לה.
ומתו											■		לה.
מנין לרביעית דם שיוצאה משני מתים שהיא מטמאה באהל? שנאמר: (ויקרא כא) ועל כל נפשות מת לא יבא.	דתניא:										■		לה.
וחמש חיורתא: חלת, נזיר, ומצורע, שנפסלו, בשבת.											■	◇	לה.
חלת											■		לה.
רביעית שמן לחלה.											■		לה.
נזיר											■		לה.
רביעית שמן לנזיר.											■		לה.
מצורע											■		לה.
רביעית מים למצורע.											■		לה.
שנפסלו											■		לה.
ושאר כל המשקין טמאין פוסלין את הגוייה ברביעית.	דתנן:										■		לה.
בשבת											■		לה.
ושאר כל המשקין ברביעית ושאר כל השופכים ברביעית.	דתנן:										■		לה.
ותו ליכא? והאיכא: מרביעית נוטלין לידים לאחד ואפילו לשנים											■	◇	לה.
בפלוגתא לא קא מיירי.											!		לה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:		מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof		Talmud Navigator									
נזיר-שלשה מינין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והא איכא: היה מביא פיילי של חרס ונותן לתוכה חצי לוג מים מן הכיור,	[ת"ק]	◇	■	?									
רביעית	רבי יהודה:	◇	■	?									
בפלוגתא לא קא מיירי.				!									
והאיכא: כמה מים נותן לתוכה? כל שהוא	[ת"ק]	◇	■	?									
רביעית	רבי זכאי:	◇	■	?									
בפלוגתא לא קא מיירי.				!									
והאיכא: מקוה				?									
בר מהיאי, דבטלוה רבנן.				!									
ואינו חייב אלא עד שיאכל מן הענבים כזית וכו'.												<	
תנא קמא לא מדמי להון לכל איסורי נזיר לשתייה													◇
ורבי עקיבא?													?
כיון דכתיב: (במדבר ו) וענבים לחים ויבשים לא יאכל, מה אכילה כזית, אף כל איסורין כזית.	[רבי עקיבא]			!									◇
וחייב על היין בפני עצמו כו'.													<
וענבים לחים ויבשים לא יאכל - לחייב על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו, מכאן אתה דן לכל איסורין שבתורה: מה כאן שהוא מין אחד והן שני שמות - וחייב על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו, אף כל שהוא מין אחד והן שני שמות - חייב על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו, לאיתוויי חמרא חדתא ועינבי.	תנו רבנן:												◇
אכל חרצן - לוקה שתיים, אכל זג - לוקה שתיים, אכל חרצן וזג - לוקה שלש	אביי:												◇
אינו לוקה אלא אחת, שאינו לוקה אלאו שבכללות.	רבא:												◇
נזיר שהיה שותה יין כל היום - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה - חייב על כל אחת ואחת, אכל ענבים לחים ויבשים, חרצנים וזגים, וסחט אשכול של ענבים ושתה - לוקה חמש	מתיב רב פפא, ר"א אומר:												◇
אי הכי, לילקי שש, אחת על (במדבר ו) מכל אשר יעשה.													?
תנא ושייר.													◇
מאי שייר דהאי שייר?													?
שייר (במדבר ל) לא יחל דברו.													!
אי משום האי לאו שירור הוא, כי קתני מידי דלא איתיה בדוכת' אחריתי, לא יחל דברו איתיה בנדר'.													?
והא שייר דבין הביניים	רבינא מפרזקיא לרב אשי:												!
לא תניא מידי חמש.	אלא אמר רב פפא:												!
והא אותביה חמש, ומאחר דלא תניא חמש, מ"ט אותביה?													?
אנא סברי: לאו גמרא היא בידיה והדר ביה, ולא ידענא דגמרא היא בידיה ולא הדר ביה.	רב פפא:												!